

Семен Глузман

(10.09.1946 – 16.02.2026)

З глибоким сумом повідомляємо про смерть Семена Фішелевича Глузмана — видатного українського психіатра, правозахисника, колишнього дисидента і політ'язеня, мислителя й людини незламної гідності.

Президент Асоціації психіатрів України (1991-2023 рр.), директор Українсько-американського бюро захисту прав людини від 1990 р., член Американського товариства психіатрів від 1979 р., член Королівського коледжу психіатрів Великої Британії з 1980 р., член Канадської психіатричної асоціації з 1981 р., Товариства психіатрів і неврологів Німеччини, співголова Комітету «Бабин Яр» (разом із Мирославом Поповичем, Іваном Дзюбою).

За його життя в 1977р. його іменем названа французька клініка Сен-Дені САС Saint-Denis "Sémion Gluzman", Centre de sante semion gluzman clinique psychiatrique à st denis. Один із авторів Закону України «Про психіатричну допомогу». 1978 р. був оголошений роком Семена Глузмана від «Amnesty International». У 1998—1999 рр. експерт Організації Об'єднаних Націй з прав людини. Лауреат премії «Людина року — 1999» як «правозахисник року»

У роки незалежності України Семен Глузман став одним із моральних авторитетів у сфері психіатрії та правозахисної діяльності. Виступав за реформування системи психіатричної допомоги, захист прав пацієнтів і подолання стигми щодо психічних розладів. Його «незручна правда» завжди була голосом совісті — прямим, аргументованим, безкомпромісним щодо несправедливості.

Для колег, учнів і друзів він назавжди залишиться прикладом професійної честі та громадянської відповідальності. Для українського суспільства — символом спротиву зловживанням, доказом того, що навіть у найтемніші часи можна зберегти внутрішню свободу.

Світла пам'ять про Семена Фішелевича Глузмана житиме в його справах, у його книгах і публічних виступах, у тисячах людей, для яких він став учителем, другом і моральним орієнтиром.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, колегам і всім,
хто знав і поважав Семена Фішелевича.

Світла і вічна пам'ять.

Semyon Gluzman

(10 September 1946 – 16 February 2026)

With deep sorrow, we announce the passing of Semen Fishelevych Gluzman — an outstanding Ukrainian psychiatrist, human rights defender, former dissident and political prisoner, thinker, and a man of unwavering dignity.

President of the Association of Psychiatrists of Ukraine (1991–2023), Director of the Ukrainian-American Human Rights Bureau (since 1990), member of the American Psychiatric Association (since 1979), the Royal College of Psychiatrists (since 1980), the Canadian Psychiatric Association (since 1981), and the German Society of Psychiatry and Neurology, Co-chair of the Babyn Yar Committee together with Myroslav Popovych and Ivan Dziuba.

In 1977, a psychiatric clinic in Saint-Denis (CAC Saint-Denis “Sémion Gluzman”) was named in his honor. In 1978, Amnesty International declared the Year of Semen Gluzman. In 1998–1999, he served as a United Nations human rights expert. Co-author of the Law of Ukraine “On Psychiatric Care.” Laureate of the “Person of the Year – 1999” award as “Human Rights Defender of the Year.”

During Ukraine’s independence, he became one of the country’s moral authorities in psychiatry and human rights advocacy. He consistently advocated for reform of psychiatric care, protection of patients’ rights, and overcoming stigma related to mental health. His “uncomfortable truth” was always a voice of conscience — direct, reasoned, and uncompromising toward injustice.

He will remain a model of professional integrity and civic responsibility. For Ukrainian society, he symbolizes resistance to abuse and proof that even in the darkest times one can preserve inner freedom.

May his memory live on in his work, books, public speeches, and in the lives of thousands for whom he was a teacher, friend, and moral guide.

Our sincere condolences to his family, colleagues, and all who knew and respected him.

Forever in our hearts

Semyon Gluzman
(10.09.1946 – 16.02.2026)

C'est avec une profonde tristesse que nous annonçons le décès de Semen Fischelevych Gluzman — éminent psychiatre ukrainien, défenseur des droits humains, ancien dissident et prisonnier politique, penseur et homme d'une dignité inébranlable.

Président de l'Association des psychiatres d'Ukraine (1991–2023), directeur du Bureau ukraino-américain pour la défense des droits de l'homme (depuis 1990), membre de l'American Psychiatric Association, du Royal College of Psychiatrists, de l'Association canadienne de psychiatrie et de la Société allemande de psychiatrie et de neurologie, Co-président du Comité « Babyn Yar » avec Myroslav Popovych et Ivan Dziuba.

En 1977, une clinique psychiatrique à Saint-Denis (CAC Saint-Denis « Sémion Gluzman ») a été nommée en son honneur. En 1978, Amnesty International a proclamé l'Année de Semen Gluzman. En 1998–1999, il fut expert des Nations Unies pour les droits humains. Coresponsable de la rédaction de la loi ukrainienne « Sur les soins psychiatriques ». Lauréat du prix « Personne de l'année – 1999 » comme « Défenseur des droits humains de l'année ».

Durant l'indépendance de l'Ukraine, il est devenu une autorité morale dans le domaine de la psychiatrie et des droits humains. Il a défendu la réforme du système psychiatrique, la protection des patients et la lutte contre la stigmatisation des troubles mentaux.

Sa mémoire vivra dans ses œuvres, ses livres et les milliers de personnes qu'il a inspirées. Nos sincères condoléances à sa famille et à tous ceux qui l'ont connu.

Mémoire éternelle

Semyon Gluzman

(10.09.1946 – 16.02.2026)

Z głębokim smutkiem informujemy o śmierci Semena Fiszewicza Gluzmana — wybitnego ukraińskiego psychiatry, obrońcy praw człowieka, byłego dysydenta i więźnia politycznego, myśliciela oraz człowieka niezłomnej godności.

Prezes Stowarzyszenia Psychiatrów Ukrainy (1991–2023), dyrektor Ukraińsko-Amerykańskiego Biura Ochrony Praw Człowieka (od 1990 r.), członek American Psychiatric Association, Royal College of Psychiatrists, Kanadyjskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Niemieckiego Towarzystwa Psychiatrii i Neurologii, współprzewodniczący Komitetu „Babin Jar” wraz z Myrosławem Popowyczem i Iwanem Dziubą.

W 1977 roku klinika psychiatryczna w Saint-Denis (CAC Saint-Denis „Sémion Gluzman”) otrzymała jego imię. W 1978 roku Amnesty International ogłosiła Rok Semena Gluzmana. W latach 1998–1999 był ekspertem ONZ ds. praw człowieka, współautor ustawy Ukrainy „O opiece psychiatrycznej”. Laureat nagrody „Człowiek Roku – 1999” jako „Obrońca Praw Człowieka Roku”.

Pozostanie wzorem uczciwości zawodowej i odpowiedzialności obywatelskiej. Składamy szczerze wyrazy współczucia rodzinie i wszystkim, którzy go znali.

Wieczna pamięć

Semyon Gluzman
(10.09.1946 – 16.02.2026)

Mit tiefem Bedauern geben wir den Tod von Semyon Gluzman bekannt – eines herausragenden ukrainischen Psychiaters, Menschenrechtsverteidigers, ehemaligen Dissidenten und politischen Gefangenen, Denkers und Menschen von unerschütterlicher Würde. Präsident der Verband der Psychiater der Ukraine (1991–2023), Direktor des Ukrainisch-Amerikanischen Büros zum Schutz der Menschenrechte (seit 1990), Mitglied der American Psychiatric Association (seit 1979), des Royal College of Psychiatrists (seit 1980), der Canadian Psychiatric Association (seit 1981) sowie der Gesellschaft für Psychiatrie und Neurologie Deutschlands, vitvorsitzender des Komitees „Babyn Jar“. In 1977 wurde eine psychiatrische Klinik in Saint-Denis (CAC Saint-Denis „Sémion Gluzman“) nach ihm benannt. 1978 erklärte Amnesty International zum Jahr von Semjon Gluzman. 1998–1999 war er Experte der die Organisation der Vereinten Nationen für Menschenrechte. Mitautor des Gesetzes der Ukraine „Über psychiatrische Hilfe“. Preisträger der Auszeichnung „Person des Jahres – 1999“ als „Menschenrechtsverteidiger des Jahres“.

In den Jahren der Unabhängigkeit der Ukraine wurde Semjon Gluzman zu einer moralischen Autorität im Bereich der Psychiatrie und der Menschenrechtsarbeit. Er setzte sich konsequent für die Reform des psychiatrischen Systems, den Schutz der Patientenrechte und die Überwindung der Stigmatisierung psychischer Erkrankungen ein. Seine „unbequeme Wahrheit“ war stets eine Stimme des Gewissens – direkt, argumentativ und kompromisslos gegenüber Ungerechtigkeit.

Für Kolleginnen und Kollegen, Schülerinnen und Schüler sowie Freunde bleibt er ein Vorbild beruflicher Ehre und bürgerlicher Verantwortung. Für die ukrainische Gesellschaft – ein Symbol des Widerstands gegen Missbrauch und ein Beweis dafür, dass selbst in den dunkelsten Zeiten innere Freiheit bewahrt werden kann.

Sein Andenken wird in seinen Taten, Büchern und öffentlichen Auftritten sowie in den Herzen tausender Menschen weiterleben

Unser aufrichtiges Beileid gilt seiner Familie, seinen Angehörigen und allen, die ihn kannten und schätzten.

Helles und ewiges Gedenken.